

6233 Trpljenje in umiranje....

9. april 1955: knjiga 67 [Bertha Dudde](#)

Mojemu trpljenju in smrti na križu se ni bilo mogoče izogniti, moral sem popolnoma izprazniti kelih, moral sem vse prevzeti nase, če naj bi se za vas ljudi izpolnilo dejanje odrešenja, da bi vas odrešil vseh krivd.... Šele spoznanje vašega bednega stanja Me je prepričalo, da sem se žrtvoval, saj je bilo Moje srce polno ljubezni do vas.... in ta ljubezen je želela preprečiti strašno usodo, ki vas je čakala po smrti vašega telesa... Ker sem vedel za to obupno usodo, ker so bile Moje oči priča blaženosti v kraljestvu svetlobe, pa tudi trpljenju in mučenju v kraljestvu teme, in ker sem vas ljubil kot svoje padle brate, sem iskal rešitev, da bi preprečil vašo grozno usodo... Sam sem sprejel vso krivdo in jo nosil na poti do križa... Vse, kar mi je bilo storjeno fizično, je bilo bolj kot ne le simbol tega, kar je zame pomenilo celotno breme greha, neizmerno naporno, boleče in dušeče breme, zaradi katerega sem vedno znova padal in ki sem ga kljub temu nosil z največjo ljubeznijo... Nase sem vzel vso bolečino, ki jo je Moje telo lahko preneslo, saj sem nosil breme greha namesto vas, želel sem doseči spravo, ki bi jo morali vi nepreklicno opraviti... česar večno ne bi bili sposobni storiti.... Trpel sem in se boril, resnično sem potil krvavi pot, pogledal sem v vse jame pekla, strah in groza pa sta Mi raztrgala dušo.... Prestal sem vse, kar bi morali prestati sami.... In Moja ljubezen do vas Mi je dala moč, da sem vztrajal do smrtne ure.

Z Mojimi mukami ni primerjave, nobeno človeško bitje ne bi moglo trpeti do te mere.... Vendar sem se prostovoljno ponudil, ker sem vedel, da se le tako lahko osvobodite Satanovih verig... Že vnaprej sem vedel, kaj Me čaka, in to breme sem tudi nosil s seboj, zavestno sem izbral pot, ki Me je na koncu pripeljala do križa, vendar sem strašno trpel zaradi svojega spoznanja in zato nisem nikoli mogel biti vesel med svojimi... Videl sem tragedijo, ki je bila naložena dušam, videl sem nesmiselnost njihovega zemeljskega življenja, če bi mi spodletelo in jim ne bi prinesel odrešitve od greha in smrti... In to spoznanje je okrepilo Mojo voljo, tako da sem brez odpora sprejel svojo usodo, ki je bila namen in cilj Mojega življenja na Zemlji... Toda vse do konca sem se moral zelo truditi, vse do konca se je breme na Meni tako zelo povečalo, da sem čutil, da Mi zmanjkuje moči, zato sem kot človek klical Boga, naj gre ta čaša mino Mene... Toda moč Moje ljubezni je bila močnejša od Moje človeške šibkosti.... In dan Mojega nepopisnega trpljenja in Moje smrti na križu je postal dan odrešitve od vseh krivd za vas ljudi... Spoznanje o tem mi je omogočilo potrpežljivo sprejemanje vsega, tako da sem lahko končno zaklical: "Končano je....". Moja duša se je lahko vrnila, od koder je prišla, saj se je z Mojo smrtjo zgodila popolna združitev z Mojim Očetom, iz katerega sem tudi Jaz nekoč izšel.... Amen.

[Bertha Dudde](#)